

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 208.781 van 8 november 2010
in de zaak A. 197.206/IX-6893**

In zake : Theophiel NIJS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Patrick Verachtert
 kantoor houdend te Overpelt
 Oude Markt 18/1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
 vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering
2. de DISCIPLINAIRE RAAD VOOR MEDISCH
 VERANTWOORDE SPORTBEOEFENING
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tom De Sutter
 kantoor houdend te Gent
 Koning Albertlaan 128
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 23 juli 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 29 juni 2010 van de Disciplinaire Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening van de Vlaamse Gemeenschap waarbij aan Theophiel Nijs enerzijds het verbod wordt opgelegd om in eender welke hoedanigheid aan een sportmanifestatie deel te nemen voor een termijn van twee jaar en anderzijds een administratieve geldboete van 2.000 euro wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 oktober 2010.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gwendolyn Sleurs, die loco advocaat Patrick Verachtert verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 22 september 2009 wordt aan de controlearts de opdracht gegeven voor het uitvoeren van een dopingcontrole op 4 oktober 2009 op zes deelnemers van de 12de Rally van Haspengouw.

3.2. De verzoeker neemt op zondag 4 oktober 2009 deel aan bovenvermelde rally en dient na afloop een dopingtest te ondergaan.

Op het proces-verbaal van monsterneming laat de verzoeker melding maken van diverse producten die hij heeft gebruikt, waaronder Captagon. Hij vervolledigt de lijst met gebruikte producten op 5 oktober 2009.

3.3. Op 20 oktober 2009 stelt het controlelabo vast dat het urinestaal van de verzoeker amfetamine bevat. Met een op 27 oktober 2009 ter post aangetekende brief wordt de verzoeker van het afwijkend analyseresultaat op de hoogte gebracht.

3.4. De verzoeker vraagt voor het gebruik van Captagon een “toestemming wegens therapeutische noodzaak” die zowel op 10 november 2009 als, in beroep, op 30 november 2009 door een commissie van onafhankelijke artsen wordt geweigerd om reden dat er toegelaten alternatieven bestaan.

3.5. Op 19 januari 2010 wordt de verzoeker opgeroepen voor de Nationale Sportrechtbank van de Royal Automobile Club of Belgium (RACB) wegens schending van de “Nationale Sportcode, Rechterlijke Macht, art. 2F”. Deze instantie veroordeelt de verzoeker op 3 februari 2010 tot een schorsing van één jaar met uitstel gedurende een termijn van twee jaar.

3.6. De verzoeker wordt op 2 maart 2010 gehoord door de Disciplinaire Commissie inzake Medisch en Ethisch Verantwoorde Sportbeoefening van de Vlaamse Gemeenschap. Op 16 maart 2010 beslist deze Disciplinaire Commissie om de verzoeker, enerzijds, gedurende een periode van twee jaar uit te sluiten van deelname aan enige wedstrijd als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en, anderzijds, een administratieve geldboete van 2.000 euro op te leggen.

3.7. Op 26 maart 2010 tekent de verzoeker tegen voormelde beslissing beroep aan bij de Disciplinaire Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening die op 29 juni 2010 met het hier bestreden besluit de beslissing van de Disciplinaire Commissie bevestigt.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

5. Volgens de verzoeker is het nadeel dat hij van de bestreden beslissing ondergaat ernstig omdat door de uitsluiting van deelname aan sportmanifestaties voor twee jaar, een einde komt aan zijn sportcarrière van 26 jaar. Het nadeel is moeilijk te herstellen omdat hij nu niet aan wedstrijden kan deelnemen of trainen -er bestaan geen recreatiecircuit voor rallyrijders- en hij gelet op zijn leeftijd -63 jaar- zich niet meer zal kunnen handhaven in zijn sport en kunde en op 65-jarige leeftijd ook geen comeback meer zal kunnen maken. Krachtens artikel 23, 5°, van de Grondwet heeft elkeen het recht op maatschappelijke en culturele ontplooiing en dat recht wordt bij hem nu, aangezien hij aan geen enkele sportmanifestatie mag deelnemen, sterk aangetast. Hij verwijst voorts ook naar de investeringen -verschillende auto's aangekocht in functie van zijn sport- die hij heeft gedaan met het oog op de deelname aan rally's en die nu niet kunnen renderen. Ook straalt de beslissing af op het familiebedrijf waarvoor hij tijdens de rally's reclame maakt. Hij krijgt het etiket van dopingzondaar opgeplakt en hij kan zijn dochter die in de rallysport actief wil worden, niet meer opleiden. Een vernietiging zal te laat komen om de veroorzaakte schade nog in natura te kunnen herstellen.

6. De verwerende partij wijst erop dat een tijdelijke onmogelijkheid om een hobby uit te oefenen geen ernstig nadeel is en dat de verzoeker geen bewijzen aanbrengt omtrent de plaats van zijn hobby in zijn leven. De verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij aan een groot aantal wedstrijden deelneemt en dat hij zijn niveau niet zal kunnen handhaven; de bestreden beslissing verhindert niet dat hij zijn conditie kan onderhouden en staat zijn culturele en maatschappelijke ontwikkeling niet in de weg. Een moreel nadeel wordt later hersteld door een vernietigingsarrest. Wat betreft de interferentie van de bestreden beslissing op de zakenwereld die de verzoeker frequenteert en de ontwaarding van zijn materiële middelen betreft, stelt zij het ontbreken van concrete bewijzen in evidentie en betoogt zij dat het nadeel van derden -een rechtspersoon; zijn dochter- niet door de verzoeker kan ingeroepen worden. Zij stelt ook nog dat de duur van een annulatieprocedure niet als een nadeel in aanmerking genomen kan worden.

Beoordeling

7. De verzoeker oefent de rallysport uit “naast zijn drukke beroepsactiviteiten als zaakvoerder van een KMO”, dus als hobby. De tijdelijke onmogelijkheid om een hobby uit te oefenen is geen ernstig nadeel dat op zich de voor een schorsing vereiste graad van ernst vertoont. In uitzonderlijke omstandigheden, die door de verzoeker concreet bewezen moet worden, kan dit wel anders zijn, maar de verzoeker levert dat bewijs niet: noch de eenvoudige verwijzing naar de vrees voor het teloorgaan van kunde -bijvoorbeeld omdat hij niet meer kan trainen-, naar de onwaarschijnlijkheid van een comeback op 65-jarige leeftijd of naar de onmogelijkheid om zich cultureel en maatschappelijk te ontplooien zijn dergelijke uitzonderlijke omstandigheden.

8. De verzoeker verwijst naar het niet-renderen van zijn investeringen. Hij blijft evenwel in gebreke de nodige gegevens voor te leggen die de Raad van State toelaten uit te maken dat het herstel van dit financieel nadeel na een uitspraak ten gronde, te laat zal komen.

9. Over het verlies aan reputatie en de weerslag daarvan op het eigen familiebedrijf en de handelsrelaties van de verzoeker wordt geen enkel bewijs aangeleverd.

10. Het nadeel dat de dochter van de verzoeker ondergaat doordat zij de bijstand van haar vader moet derven in haar opgang in de rallysport, is geen persoonlijk nadeel van de verzoeker. Dat is ook niet het geval voor het nadeel dat het familiebedrijf ondergaat doordat er geen reclame meer gemaakt wordt op rallywedstrijden.

11. De duur van een annulatieprocedure berokkent een nadeel dat niet rechtstreeks volgt uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit. Het kan niet tot de schorsing leiden.

12. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt niet aangetoond. Eén van de schorsingsvoorwaarden is niet vervuld.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 november 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche